ទំនុកអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់

អ្នកទំនុកដំកើង តែងសំដែងអារម្មណ៍របស់ពួកគេ នៅពេលពួកគេកើតទុក្ខ ឬសប្បាយ ផ្ទុយពីទំនុកដំកើងនៃការយំសោក នោះមានទំនុកដំកើងនៃការអរព្រះគុណ។ យើងបានសង្កេតរួចមកហើយថា អ្នកទំនុកដំកើងបានពេញដោយការទុក្ខសោក និងការលំបាក ពួកគេនៅតែទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណាទ្រង់។ តែទំនុកអរព្រះគុណ មានចេញនូវអំណរបន្ទាប់ពីព្រះបានរំដោះពីការទុកសោក និងការលំបាក។

ទម្រង់ និងផ្ទៃរឿង របស់ទំនុកអរព្រះគុណ

វាមានការលំបាកក្នុងការជ្រើសរើសទំនុកអរព្រះគុណ តែយើងអាចមានចំណុចសំខាន់ពីរ ដែលចាត់ទុកថាជាទំនុកអរព្រះគុណ៖ (១) អ្នកទំនុកដំកើងរៀបរាប់ពីវិបត្តរបស់គាត់ (២) ការអះអាងពីការរួចផុតពីវិបត្តនិងការរំដោះឲ្យផុត។ វាផ្ទុយពីទំនុកដំកើងយំសោក វិបត្តនៅតែបន្តមាននាពេលស្មូតទំនុកយំសោក រីឯទំនុកអរព្រះគុណវិញ វិបត្តបានផុតទៅជាពេលស្មូតទំនុកអរព្រះគុណ។ ដូច្នេះ យើងអាចបែងចែកទំនុកអរព្រះគុណជាបួនផ្នែកធំៗ៖

១. សេចក្ដីផ្ដើម

ការនេះប្រហែលជាមានទម្រង់មានបំណងថ្វាយបង្គំ និងពីហេតុផលថា ហេតុអ្វី? ឧទាហរណ៍ដ៏ល្អគឺចាប់ផ្ដើមដោយសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ ក្នុងទំនុកដំកើង ៣០:១ "ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ទូលបង្គំសរសើរទ្រង់ដ្បិតទ្រង់បានលើកទូលបង្គំឡើងវិញ មិនបានបើកឲ្យពួកខ្មាំងសត្រូវមានសេចក្តីអំណរ ដោយឈ្នះទូលបង្គំឡើយ"។ ស្ដេចដាវីឌបង្ហាញពីបំណងសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ ដោយដឹងគុណចំពោះការដែលព្រះអម្ចាស់មិនបានបើកឲ្យខ្មាំងសត្រូវ...ឈ្នះដាវីឌ។

សេចក្ដីផ្ដើមក៏អាចមានទម្រង់ផ្សេងផងដែរ។ ឧទាហរណ៍ ទំនុកដំកើង ៩២:១-៤ គឺជាសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ពីភាពសមរម្យនៃការថ្វាយបង្គំព្រះ៖

នេះជាការល្អហើយ គឺដែលនឹងអរព្រះគុណដល់ព្រះយេហូវ៉ា
ហើយច្រៀងសរសើរដល់ព្រះនាមនៃទ្រង់ ជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត
ព្រមទាំងសំដែងពីសេចក្តីសប្បុរសនៃទ្រង់នៅពេលព្រឹក
ហើយពីសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់រាល់តែយប់
ដោយប្រដាប់ភ្លេងមានខ្សែ១០ និងពិណ
ហើយដោយសូរចាប់ស៊ុងយ៉ាងរងំ
ដ្បិត ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ
ទ្រង់បានឲ្យទូលបង្គំមានសេចក្តីអំណរ

ដោយកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំនឹងបន្លឺឡើង
ដោយអំណរ ចំពោះការនៃព្រះហស្តទ្រង់

នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ អ្នកទំនុកដំកើងបានផ្តល់នូវហេតុផល ហេតុអ្វីបានជាគាត់ជឿថា ការថ្វាយបង្គំត្រូវតែជាការសមរម្យត្រូវធ្វើ (ជាការល្អ) ដោយព្រោះគាត់មានមានការអស្ចារ្យពីទង្វើរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ក្នុងលក្ខណៈបែបនេះ សេចក្តីផ្តើមអាចជាការប្រកាសហៅដោយបញ្ជាឲ្យអរគុណ ឬសរសើរ ដូចជាមាននៅក្នុងទំនុកដំកើង ១១៨:១ "ចូរអរព្រះគុណដល់ព្រះយេហូវ៉ា ដ្បិតទ្រង់ល្អ សេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរនៅជាដរាប"។ នៅក្នុង៦២ បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ អ្នកថ្វាយបង្គំព្រះបានតប ដោយបញ្ជាក់ពីសេចក្តីសប្បុរសដ៏ស្ថិតស្ថេររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដោយៈ ឥឡូវនេះ គួរឲ្យសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពោលថា សេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរនៅជាដរាប"

ដូច្នេះ សេចក្តីផ្តើម មិនមានទម្រង់ជាក់លាក់ដូចគ្នារហូតនោះទេ ទុកណាជាទំនុកដំកើងខ្លះបានបង្ហាញពីអ្នកទំនុកដំកើងមានបំណងអរគុណព្រះអម្ចាស់ ឬចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះ។

២. សេចក្តីរាយការណ៍ពីវិបត្ត

ដូចជាបាននិយាយរួចមកហើយថា ការនិយាយពីវិបត្តគឺជាការសំខាន់មួយក្នុងចំណោមការសំខាន់ទាំងពីរនៅក្នុងទំនុកអរព្រះគុណ។ ការនិយាយពីវិបត្តនេះអាចខ្លី នៅក្នុងទំនុកដំកើងខ្លះ (៣២:៣-៤; ៤០:២-៣; ៩២:១០-១១; ១២០:១, ៦) ឬជារឿងវែងបន្តិច ដូចមាននៅក្នុង ១៨:៤-៥, ៧-១៩; ៣០:២-៣, ៦-៩, ១១-១២ក; ៣១:៩-១៣, ២១-២២; ៦៦:៥-១២)។

៣. ការរំដោះជាព្រឹត្តិការណ៍បានកើតឡើងរួចមកហើយ

នេះគឺជាការសំខាន់ទីពីរនៅក្នុងទំនុកអរព្រះគុណ។ ដូចជាយើងដឹងរួចមកហើយថា ការរំដោះនេះមិនបាននិយាយអះអាងនៅក្នុងទំនុកយំសោកទេ។ ការរំដោះដោយព្រះចេស្តារបស់ព្រះយេហូវ៉ា នោះបានបំប្រែស្ថានភាពនៃវិបត្តរបស់អ្នកទំនុកដំកើង បានសរសើរដំកើងព្រះអម្ចាស់វិញ។

៤. សេចក្តីបញ្ចប់

ផ្នែកនេះមានការច្របូកច្របល់ដូចនៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមផងដែរ។ វាប្រហែលជាមានទម្រង់ជាការសន្យា ឬប្តេជ្ញាចិត្តសរសើរព្រះអម្ចាស់ ឬធ្វើការថ្វាយយញ្ញបូជា ដូចនៅក្នុង ទំនុកដំកើង ១១៦:១៧-១៩៖

"ទូលបង្គំនឹងថ្វាយដង្វាយជាសេចក្តីអរព្រះគុណដល់ព្រះយេហូវ៉ា
ហើយនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ខ្ញុំនឹងលាបបំណន់របស់ខ្ញុំចំពោះព្រះយេហូវ៉ា
អើនៅមុខបណ្ដាជនទាំងប៉ុន្មានរបស់ទ្រង់ផង

គឺនៅក្នុងព្រះលាននៃដំណាក់ព្រះយេហូវ៉ា
គឺនៅកណ្តាលឯង
ឱក្រុងយេរូសាឡិមអើយ ចូរសរសើរដល់ព្រះយេហូវ៉ាចុះ៉

សេចក្តីបញ្ចាប់ក៏មាននិយាយពី បំណងរបស់អ្នកថ្វាយបង្គំសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ និងមើលទៅវាដូចនឹងសេចក្តីផ្តើមផងដែរ ដូចនៅក្នុងទំនុកដំកើង ១១៨:២៨-២៩ ដែលបញ្ចប់ដោយបញ្ញានូវការសរសើរដំកើងព្រះ៖

៉ទ្រង់ជាព្រះនៃទូលបង្គំ
ហើយទូលបង្គំនឹងអរព្រះគុណដល់ទ្រង់។
ចូរសរសើរដល់ព្រះយេហូវ៉ាចុះ
ដ្បិតទ្រង់ល្អ
សេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរនៅជាដរាប។៉

ដូចគ្នានឹង ទំនុកដំកើង ៣២:១១ បញ្ចប់ដោយការប្រកាសហៅឲ្យសរសើរដំកើង៖ ៉ឱមនុស្សសុចរិតរាល់គ្នាអើយ ចូរមានចិត្តសប្បាយ ហើយរីករាយឡើង ក្នុងព្រះយេហូវ៉ាចុះ អស់អ្នកដែលមានចិត្តទៀងត្រង់អើយ ចូរនាំគ្នាស្រែកឡើងដោយអំណរចុះ។៉

សេចក្តីថ្លែងការណ៍នៃដំណោះស្រាយរបស់អ្នកទំនុកដំកើងដើម្បីសរសើរព្រះតបចំពោះអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសំរាប់គាត់ មាននៅក្នុងទំនុកដំកើង ៣០:១១-១២៖

៉នោះទ្រង់បានផ្លាស់ការយំសោករបស់ទូលបង្គំ
ឲ្យទៅជាសេចក្តីត្រេកអរទៅវិញ
ទ្រង់បានផ្លាស់សំពត់សំរាប់កាន់ទុក្ខចេញ ឲ្យ
ទូលបង្គមបានស្លៀកពាក់សេចក្តីអំណរឡើង
ដើម្បីឲ្យចិត្តទូលងប្តំបានច្រៀងសរសើរដល់ទ្រង់ឥតនៅស្ងៀមឡើយ
ឱព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ទូលបង្គំនឹងអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ជាដរាបទៅ។៉

សេចក្តីបញ្ចប់អាចមានទម្រង់ជាសេចក្តីថ្លែងពីភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះអម្ចាស់(១៨:៥០ ៉*ទ្រង់ប្រោសសេចក្តីសង្គ្រោះយ៉ាងធំ ដល់ស្តេចរបស់ទ្រង់ ក៏សំដែងសេចក្តីសប្បុរស ដល់អ្នកដែលទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងឲ្យ គឺដល់ដាវីឌ និងពូជពង្សតរៀងទៅ*៉; ៩២:១៥ ៉*ដើម្បីនឹងសំដែងឲ្យឃើញថា ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ទៀងត្រង់ ទ្រង់ជាថ្មដានៃខ្ញុំ គ្មានសេចក្តីទុច្ចរិតណានៅក្នុងទ្រង់ឡើយ*) និងមានខ្លះទៀត បានសារភាពចំពោះសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកទំនុកដំកើង ដោយការសុំ (៤០:១៧) ៉*ឯទូលបង្គំ ៗក្រីក្រ ហើយទុគ៌ត ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់នឹកដល់ទូលបង្គំដែរ ទ្រង់ជាជំនួយ ហើយជាអ្នកប្រោសឲ្យទូលបង្គំរួចផង ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ សូមកុំបង្អង់ឡើយ*៉។

មានពាក្យជាប្រាជ្ញា ឬដំបូន្មាននៅក្នុងទំនុកដំកើងខ្លះផងដែរ ដូចមាននៅក្នុងទំនុកដំកើង ៣២:៨-១០៖

"អញនឹងបង្ហាត់បង្រៀនឲ្យឯងស្គាល់ផ្លូវ
ដែលឯងត្រូវដើរ អញនឹងទូន្មានឯង
ដោយភ្នែកអញមើលឯងជាប់
កុំឲ្យឯងធ្វើដូចជាសេះ ឬលាកាត់ ដែលគ្មានប្រាជ្ញា
ដែលគេត្រូវដាក់បង្ហៀ ហើយនឹងបង្ហៀរ ដើម្បីទប់វា
ក្រែងវាមិនព្រមមកឯឯងនោះឡើយ
ឯមនុស្សអាក្រក់គេនឹងមានទុក្ខព្រួយជាច្រើន
តែអ្នកណាដែលទុកចិត្តនឹងព្រះយេហូវ៉ា
នោះនឹងមានសេចក្ដីសប្បុរសនៅព័ទ្ធជុំវិញខ្លួន"

ហើយពាក្យបែបនេះ មាននៅក្នុងទំនុកដំកើង ១៨:២៥-៣៦; ៩២:៦-៧, ១២-១៥។

ប្រភេទទំនុកអរព្រះគុណ

១. ទំនុកអរព្រះគុណបែបបុគ្គលភាព

ទំនុកអរព្រះគុណបែបបុគ្គលភាពមានទំនុកដំកើង ១៨, ៣០, ៣១, ៣២, ៤០, ៦៦, ៩២, ១១៦, ១១៨ និង១២០។ ឧទាហរណ៍ ក្រៅពីកណ្ឌទំនុកដំកើង ទំនុកអរព្រះគុណមាននៅក្នុង អេសាយ ៣៨:១០-២០ និង យ៉ូណាស ២:៣-៩។

២. ទំនុកអរព្រះគុណបែបសហគមន៍

ទំនុកអរព្រះគុណបែបសហគមន៍មានទំនុកដំកើង ៦៥, ៦៦, ១០៧, ១១៨, ១២៤ និង១២៩ ។